

Gümrük Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (01.08.2017 T. 30141 R.G.)

Gümrük ve Ticaret Bakanlığından:

GÜMRÜK YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 7/10/2009 tarihli ve 27369 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gümrük Yönetmeliğinin 67 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Karayolu taşımacılığında, uluslararası sözleşmeler kapsamında başlamış bir transit işlemi kapsamında Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen eşya hariç olmak üzere, özet beyan bilgilerini de içeren transit beyanı taşıtın giriş gümrük idaresine varmasından önce elektronik ortamda giriş gümrük idaresine verilir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 72/Ç maddesine aşağıdaki yedinci fıkra eklenmiştir.

“(7) Türkiye karasularından geçen ve hakkında ihbar bulunan veya şüphe edilen eşya yüklü gemilerin ambar kapakları veya eşya konulan diğer yerleri, gümrük idarelerince mühürlenebilir.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 196 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine “27.05” ibaresinden sonra gelmek üzere “, 2709.00.90” ibaresi eklenmiş, yedinci fıkrasında yer alan “kara hudut kapılarından” ibareleri “kara ve demiryolu hudut kapılarından” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 205 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Ticaret politikası önlemine tabi eşyadan;

a) Türkiye'nin bazı ülkeler veya ülke grupları ile yaptığı anlaşmalar çerçevesinde veya tek taraflı olarak tanıdığı tercihli tarife uygulamasından faydalanmak amacıyla eşyanın tercihli menşeyini tevsik eden belgelerin ibraz edilmesi halinde,

b) Serbest ticaret anlaşmaları veya Genelleştirilmiş Tercihler Sistemi çerçevesinde tercihli tarife uygulamasının ortadan kalktığı tarihten önce gümrük gözetimi altında bulunan serbest dolaşımda olmayan eşyaya ait dördüncü fıkranın (a) bendinde sayılan belgelerin ibraz edilmesi halinde,

c) Doğrudan ticaret politikası önleminin uygulandığı ülkeden ithal edilen veya önlem kararı alınan ülke menşeli olduğu beyan edilen ve ilgili mevzuatı uyarınca önleme ilişkin belge ibraz edilen eşyanın serbest dolaşıma girişinde,
menşe şahadetnamesi aranmaz.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin dördüncü kitabının üçüncü kısmının 212 ilâ 244 üncü maddeleri başlıkları ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, 245 ilâ 252 nci maddeleri ile 263 ilâ 278 inci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

“Kapsam ve tanımlar

MADDE 212 – (1) Transit rejimi; ulusal transit rejimi, 14/11/1975 tarihli TIR Karneleri Himayesinde Uluslararası Eşya Taşınmasına Dair Gümrük Sözleşmesi (TIR Sözleşmesi), 22/6/2012 tarihli ve 6333 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan 20/5/1987 tarihli Ortak Transit Rejimine İlişkin Sözleşme, 26/6/1990 tarihli Geçici İthalat Sözleşmesi ve 19/6/1951 tarihli Kuvvetlerin Statüsü Hakkında Kuzey Atlantik Anlaşmasına Taraf Devletler Arasındaki Sözleşme kapsamındaki transit işlemlerini kapsar.

(2) Bu Bölümde geçen;

a) Akit Taraf: 20/5/1987 tarihli Ortak Transit Rejimine İlişkin Sözleşmenin bir akit tarafını,

b) Eşyanın serbest bırakılması: Hareket gümrük idaresinin, eşyanın transit rejiminde öngörülen amaçlara uygun olarak sevkine izin verdiği tasarrufu,

c) Hareket gümrük idaresi: Eşyanın transit rejimine tabi tutulmasına ilişkin beyanın kabul edildiği gümrük idaresini,

ç) Kağıt usul: Ulusal ve ortak transit rejimlerinde standart usulün elektronik yollarla yürütülmesinin mümkün olmadığı durumlarda, transit beyanının sunulması ve kontrolü ile transit işleminin izlenmesine olanak veren, kağıt belge kullanılmasına dayalı usulü,

d) Kefil: Teminat tutarına kadar doğabilecek gümrük vergileri ve diğer yükleri rejim hak sahibi ile birlikte müştereken ve müteselsilen ödemeyi yazılı olarak üstlenen gerçek veya tüzel üçüncü kişiyi,

e) Ortak transit rejimi: Eşyanın yetkili makamların denetimi altında Ortak Transit Rejimine İlişkin Sözleşme kapsamında Akit Taraflardan birinin idaresinden en az bir sınır geçerek aynı Akit Tarafın başka bir idaresine veya başka bir Akit Tarafın idaresine taşınmasında uygulanan gümrük rejimini,

f) Rejim hak sahibi (asıl sorumlu): Transit rejimi beyanında bulunan veya hesabına transit rejimi beyanında bulunulan ve transit rejimi kapsamında gümrük idaresine karşı mali olarak sorumlu olan kişiyi,

g) Sistem: Ortak ve ulusal transit rejimlerine ilişkin işlemlerin yürütüldüğü Yeni Bilgisayarlı Transit Sistemini (NCTS),

- ğ) Sözleşme: 20/5/1987 tarihli Ortak Transit Rejimine İlişkin Sözleşmeyi,
h) Transit idaresi: Ortak transit rejiminde;
1) Bir Akit Tarafa giriş noktasındaki gümrük idaresini veya,
2) Bir Akit Taraf ile üçüncü bir ülke arasındaki bir sınırdan geçerek gerçekleştirilen transit işlemi sırasında sevkiyat bu Akit Tarafın gümrük bölgesinden ayrıldığı anda, bu Akit Taraftan çıkış noktasındaki gümrük idaresini,
ı) Transit refakat belgesi: Eşyanın hareket gümrük idaresince serbest bırakıldığı andan itibaren eşyaya ve taşımaya eşlik eden ve transit beyanı bilgilerini içeren, Ek-48'deki örneğe uygun olarak Ek-49'daki açıklamalar çerçevesinde düzenlenen belgeyi,
i) Ulusal transit rejimi: Türkiye Gümrük Bölgesi içerisinde başlayıp biten transit rejimini,
j) Varış gümrük idaresi: Transit rejimine tabi tutulan eşyanın, rejimin sonlandırılması için sunulması gereken gümrük idaresini,
k) Yetkili makamlar: Gümrük idaresini veya Ortak Transit Rejimine İlişkin Sözleşmenin uygulanmasından sorumlu başka bir makamı, ifade eder.
- (3) Ulusal transit rejiminin uygulanmasında, bu Yönetmelikte ya da diğer ikincil mevzuat düzenlemelerinde özel veya farklı bir hüküm bulunmadığı sürece, ortak transit rejimine ilişkin hükümler ulusal transit rejimi için de geçerlidir.

Transit beyanı

MADDE 213 – (1) Transit beyanı olarak;

- a) Ortak ve ulusal transit rejimi hükümleri çerçevesinde transit refakat belgesi,
b) TIR Sözleşmesi kapsamında kullanılan bir TIR Karnesi,
c) Geçici İthalat Sözleşmesi kapsamında kullanılan bir ATA Karnesi,
ç) Kuvvetlerin Statüsü Hakkında Kuzey Atlantik Anlaşmasına Taraf Devletler Arasındaki Sözleşme ile öngörülen Form 302,
d) Demiryolu ile taşımalara ilişkin basitleştirilmiş usulde CIM taşıma belgesi,
e) Denizyolu ve havayolu ile taşımalara ilişkin basitleştirilmiş usulde manifesto,
f) Ulusal transit rejiminde, 220 nci maddenin birinci fıkrası çerçevesinde Ek-22'de yer alan sözlü beyan formu, kullanılır.

(2) Transit beyanı Türkçe olarak, rejim hak sahibi tarafından ve kağıt usulde işlem yapıldığı durumlar hariç sistem üzerinden yapılır. Kanunun 5 inci maddesi uyarınca, transit beyanı rejim hak sahibi adına ve hesabına doğrudan temsil yoluyla veya rejim hak sahibi hesabına olmak üzere rejim hak sahibinin dolaylı temsilcisi tarafından da yapılabilir.

(3) Sistem üzerinden yapılan ve beyanın yapıldığı tarihten itibaren otuz gün içerisinde kabul işlemi yapılmak üzere hareket gümrük idaresine sunulmayan transit beyanları hareket gümrük idaresince reddedilir. Bu durumdaki transit beyanları da dâhil olmak üzere, hareket gümrük idaresince kabul işlemi yapılmayan transit beyanlarının reddedilmesi durumunda Kanunun 241 inci maddesi uyarınca işlem yapılmaz.

(4) Transit rejimi kapsamında hareket varış gümrük idareleri ile transit ve teminat idarelerince gerçekleştirilecek işlemler Bakanlıkça belirlenir.

Transit refakat belgesi ve kalem listesi

MADDE 214 – (1) Ortak ve ulusal transit rejimlerinde eşyanın hareket gümrük idaresince serbest bırakıldığı andan itibaren eşyaya ve taşımaya eşlik etmek üzere, transit refakat belgesi kullanılır. Transit refakat belgesine, Ek-50'deki örneğe uygun şekilde ve Ek-51'deki açıklamalar çerçevesinde düzenlenen kalem listesi eklenir ve kalem listesi transit refakat belgesinin ayrılmaz bir parçasını oluşturur. Bir transit refakat belgesi kapsamı eşyanın birden fazla alıcısı ya da göndericisi bulunması durumunda, alıcı ya da göndericilere ilişkin bilgiler kalem listesine kaydedilir.

Ortak Transit Rejimine İlişkin Sözleşme kapsamında transit işlemleri

MADDE 215 – (1) Ortak transit rejimine tabi eşyanın taşınmasında, Ortak Transit Rejimine İlişkin Sözleşme hükümleri uygulanır.

TIR Karnesi kapsamında transit işlemleri

MADDE 216 – (1) TIR Karnesi kapsamında transit rejimine tabi eşyanın taşınmasında, TIR Sözleşmesi hükümleri uygulanır.

ATA Karnesi kapsamında transit işlemleri

MADDE 217 – (1) Geçici İthalat Sözleşmesi kapsamında transit rejimine tabi eşyanın taşınmasında, Geçici İthalat Sözleşmesi hükümleri uygulanır.

(2) ATA Karnesi kapsamında gerçekleştirilen bir transit işlemi ile ilgili olarak bir usulsüzlüğün belirlenmesi halinde, ödenmesi gereken gümrük vergilerinin tahsili ve ceza takibine ilişkin işlemler taraf olduğumuz uluslararası sözleşme hükümleri saklı kalmak kaydıyla Bakanlıkça belirlenir.

Form 302 kapsamında transit işlemleri

MADDE 218 – (1) Kuvvetlerin Statüsü Hakkında Kuzey Atlantik Antlaşmasına Taraf Devletler

Arasındaki Sözleşme kapsamı eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesinde transiti, bu sözleşmede yer alan Form 302 ibraz edilmesi halinde, bu belge kapsamında yapılır.

(2) Form 302 kapsamında yapılan taşıma esnasında, gümrük vergilerinin tahsilini gerektirir bir durumun ortaya çıkması halinde, sözleşme hükümleri uyarınca işlem yapılır.

(3) Form 302 kapsamında yapılacak transit işlemlerinde doğabilecek ihtilaflar Bakanlıkça (Gümrükler Genel Müdürlüğü) sonuçlandırılır.

Posta yoluyla transitte uygulanacak hükümler

MADDE 219 – (1) Posta eşyasının Türkiye Gümrük Bölgesi içerisindeki transitinde 468 inci madde hükümleri uygulanır.

Transit rejiminde sözlü beyana tabi eşya

MADDE 220 – (1) Yolcuların beraberinde bulunmak kaydıyla; yurt dışından getirilen veya geçici depolama yeri veya antrepolardan çıkarılan ve kişisel veya hediyeleşme amaçlı eşya muafiyeti dışında kalan eşyanın ulusal transit rejimine tabi tutulmasında, talep edilmesi halinde, 172 nci madde hükümlerine göre sözlü beyan ile işlem yapılır. Söz konusu eşyanın ticari miktar ve mahiyette olması halinde bu madde hükmü uygulanmaz.

Rejim hak sahibinin yükümlülükleri

MADDE 221 – (1) Rejim hak sahibi, Kanunun 86 ncı maddesi çerçevesinde;

a) Teminat aranmayan haller ve teminattan vazgeçmenin uygulandığı durumlar saklı kalmak üzere, transit rejimine konu eşyaya ilişkin doğabilecek gümrük vergilerinin ödenmesini sağlamak üzere gerekli teminatı vermekle,

b) Kontrolden sorumlu yetkili makamlarca talep edildiğinde ve belirlenen süre içinde gerekli tüm bilgi ve belgeleri sunmakla ve gerekli tüm yardımı sağlamakla, yükümlüdür.

(2) Rejim hak sahibi ile rejim hak sahibi hesabına transit beyanında bulunanlar, bu Yönetmeliğin 113 üncü maddesi kapsamında beyannamede yer alan bilgiler ile beyanname eki belgelerin doğruluğu ve gerçekliğinden sorumludur.

Transit rejiminde teminat

MADDE 222 – (1) Transit rejimi kapsamında taşınan eşya için tahakkuk edebilecek gümrük vergilerinin ödenmesini garanti altına almak amacıyla teminat verilmesi zorunludur. Ancak;

a) Havayolu,

b) Boru hattı,

c) Denizyolu,

ç) 235 inci madde çerçevesinde basitleştirilmiş usulde demiryolu,

ile yapılan taşımalarda teminat aranmaz.

(2) Ortak transit rejimi çerçevesinde Bakanlıkça verilen kapsamlı teminat kullanma izni kapsamındaki teminatlar, ulusal transit işlemlerinde de kullanılabilir.

(3) Bakanlıkça belirlenecek istisnai hallerde transit rejimine tabi eşya için teminat şartına bağlı olmaksızın memur refakati uygulanabilir.

(4) TIR Sözleşmesi ve Türkiye'nin taraf olduğu diğer uluslararası anlaşma veya sözleşme ile öngörülen teminat şekillerinden biri de teminat olarak kabul edilebilir.

(5) Transit rejiminde geçerli teminat uygulamaları, teminat idaresi, teminat türleri, teminat belgeleri, kefil ve basitleştirme izni kapsamında teminat uygulamalarına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

Transit rejiminde ayniyet önlemleri

MADDE 223 – (1) Ulusal ve ortak transit rejimi altında taşınan eşyanın ayniyeti genel kural olarak mühürleme ile sağlanır. Ancak, diğer ayniyet önlemleri dikkate alınarak, eşyanın tanımının, eşyanın kolayca tanınmasına yeterli açıklıkla imkân vermesi ve transit beyanının eşyanın miktarı ile cinsi ve eşyanın seri numarası gibi belirleyici özelliklerini içermesi koşuluyla, hareket idaresince eşyanın mühürlenmeksizin sevkine karar verilebilir.

(2) Denizyolu ve havayolu ile yapılan taşımalarda, gümrük idaresince gerekli görülen hallerin dışında mühürleme yapılmaz.

Masraflar

MADDE 224 – (1) Transit rejimine tabi eşyaya ilişkin olarak yapılan denetlemenin gerektirdiği masraflarla yükleme, boşaltma, mühürleme, antrepo veya depolarda muhafaza gibi hizmetler karşılığı ücretler ilgililerce ödenir.

Yasaklamaya tabi eşyanın transiti

MADDE 225 – (1) Kanunun 55 inci maddesinin ikinci fıkrası kapsamında yasaklanan eşya ile 56 ncı maddesinin birinci fıkrası kapsamına giren eşyanın ve kanun veya genel idari düzenleyici işlemlerle ithali yasaklanan eşyanın transiti için izin vermeye gümrük ve ticaret bölge müdürlükleri yetkilidir.

Hayvan ve hayvansal maddeler ile bitki ve parçalarının transiti

MADDE 226 – (1) Hayvan ve hayvansal maddeler ile bitki ve parçalarının sınır gümrük idaresinde uluslararası anlaşma, kanun ve ikincil mevzuat düzenlemelerine göre gerekli sağlık muayeneleri, ilgili kurumun personeli tarafından yapılır. Bu muayeneler yapılmadan gümrük idaresi eşyanın serbest

bırakılmasına veya sevkine izin vermez.

(2) Hayvan ve hayvansal maddeler, bitki ve parçalarının giriş ve çıkış kapıları ve bunların Türkiye'den transit geçirileceği yollar hususunda kanun, tüzük ve anlaşma hükümleri göz önünde tutulur.

Denizyolu ile transite ilişkin özel hükümler

MADDE 227 – (1) Bir Türk limanından başka bir Türk limanına transit olunacak eşyayı, yalnız Türk bandıralı gemiler nakledebilir.

(2) Yabancı limanlara yapılacak transit isteklerinin kabulü için, özet beyan veya özet beyan yerine geçen belgelerde eşyanın gideceği yerin Türkiye Gümrük Bölgesi dışında yabancı bir liman olarak gösterilmesi gerekir.

(3) Serbest dolaşımda bulunan ve bulunmayan eşyayı birlikte taşıyan Türk bandıralı gemilerin sahip, kaptan veya acenteleri, bu iki türlü eşyanın birbirine karışmaması için, gereğine göre, bunları ayrı yer ve bölümlere koymak veya gümrük idaresince uygun görülecek tedbirleri almak zorundadır.

(4) Serbest dolaşımda bulunmayan eşyanın bir Türk limanına sevkine izin verilebilmesi için, eşyanın gideceği limandaki gümrük idaresinin, o eşyanın gümrük işlemlerini yapmaya yetkili olması gerekir.

(5) Türk bandıralı geminin, kazan, makine veya teknesinde ortaya çıkan bir arıza sebebiyle yoluna devam edememesi halinde, kurtarma amacıyla, yükü, yabancı bir gemiye aktarılabilir.

(6) Yabancı bir limana götürmek üzere Türk limanlarından eşya alan yabancı bayraklı gemilerin, kazaya uğraması, makinelerinin bozulması, haciz altına alınması, sefer değiştirmesi için emir alması gibi yoluna devamına mani sebeplerden ötürü, yükünü bir Türk limanında başka bir gemiye nakletmesine izin verilir. Yabancı bir limana sevk edilmek üzere, bir Türk limanından diğer bir Türk limanında bulunan başka gemilere taşınacak söz konusu eşya, nakliyatının deniz üstünde olmak şartıyla, yabancı bandıralı gemilerle yapılmasına da izin verilir.

(7) Bir Türk limanına denizyolu ile gelen serbest dolaşımda olmayan eşyanın gemiden indirilmeksizin aynı gemi ile bir başka Türk limanına taşınması durumunda transit beyannamesi düzenlenmez.

Telef veya kayıp olan eşya

MADDE 228 – (1) Transit rejimine tabi eşyanın mücbir sebep veya beklenmeyen haller nedeniyle telef veya kaybının kanıtlanması halinde, gümrük vergileri aranmaz. Ancak;

a) Suçüstü şeklindeki hırsızlıklar, hazırlık tahkikatı üzerine Cumhuriyet Savcılığınca verilen belge ile,

b) Hasar, telef veya kayıp herkesçe bilinen ve duyulan başka olaylar yüzünden olmuşsa, o yerin en büyük mülki idare amiri tarafından verilecek belge ile,

c) Trafik kazaları, trafik kaza raporuna göre ve en yakın gümrük idaresi tarafından yapılan tespit sonucunda gümrük idare amirinin vereceği karar ile, kanıtlanır.

(2) Birinci fıkrada sayılan belgeler, ulusal transit işlemlerinde hareket gümrük idaresine sunulur. Söz konusu belgelerin incelenmesi ve kabulü, ilgili idareye aittir. İlgili idare, gerektiğinde bunları veren makamlarla yazışma yaparak eksikliklerini tamamlar.

Basitleştirmeler

MADDE 229 – (1) Bakanlık, rejim hak sahibinin başvurusu üzerine, duruma göre aşağıdaki basitleştirmelere izin verebilir:

a) Kapsamlı teminat veya teminattan vazgeçme,

b) Belirli taşıma şekillerine özgü basitleştirmeler:

1) Demiryolu ile taşınan eşya,

2) Havayolu ile taşınan eşya,

3) Denizyolu ile taşınan eşya,

4) Boru hattı ile taşınan eşya.

(2) Basitleştirmelere ilişkin ek koşullar, izin verilmesi, iptali ve düzenlenmesine ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

(3) Boru hattı ile yapılan taşımalarda, rejim hak sahipleri başvuru ve izin koşullarına tabi değildir.

Basitleştirme izninin genel koşulları

MADDE 230 – (1) 229 uncu maddede belirtilen basitleştirmelere ilişkin izinlerin verilebilmesi için başvuru sahibinde aşağıdaki şartlar aranır:

a) Türkiye Gümrük Bölgesinde yerleşik olmak,

b) Usulsüzlük ve vergi cezaları ile ilgili olarak;

1) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük son bir yıl içinde işlem gören beyanname sayısının % 2'sini aşan sayıda vergi kaybına neden olan gümrük mevzuatı ihlali nedeniyle ceza uygulanmamış olması,

2) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük son bir yıl içinde işlem gören

beyanname sayısının % 5'ini aşan sayıda gümrük mevzuatının ihlali nedeniyle usulsüzlük cezası uygulanmamış olması,

3) Gümrük ve vergi mevzuatları uyarınca ödenmemiş herhangi bir vergi, ceza ve gecikme faizi bulunmaması.

c) Yönetim Kurulu üyeleri, sermayesinin yüzde onundan fazlasına sahip gerçek kişiler ile gümrük ve dış ticaret işlemlerinde temsil yetkisini haiz çalışanlarının; devletin güvenliğine karşı suçlar, anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, güveni kötüye kullanma (emniyeti suistimal), hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, hileli (dolanlı) iflas, yalan tanıklık (yalan yere şahadet), suç uydurma (suç tasnii) ve iftira suçları ile ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklama suçlarından mülga 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanunu ile 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa; vergi kaçakçılığı veya vergi kaçakçılığına teşebbüs suçlarından 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa; mülga 7/1/1932 tarihli ve 1918 sayılı Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanun, mülga 10/7/2003 tarihli ve 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu, 19/4/1990 tarihli ve 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu ile 20/2/1930 tarihli ve 1567 sayılı Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında Kanuna, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununa, 5549 sayılı Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanuna, 2313 sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkında Kanuna, 3298 sayılı Uyuşturucu Maddelerle ilgili Kanuna muhalefetten kesinleşmiş ceza veya mahkumiyet kararı bulunmaması,

ç) Basitleştirmelerin usulüne uygun olarak yürütülmesini sağlamak üzere; başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük son bir yıl içinde en az 500 transit beyannamesi (TIR Karnesi dâhil) kapsamı eşyayı transit etmesi veya ilgili basitleştirilmiş usul kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirebileceğine ilişkin bilgi ve belgeleri sunması.

(2) Genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri, iktisadi devlet teşekkülleri ve kamu iktisadi kuruluşları ile sermayesinin tamamı bir iktisadi devlet teşekkülüne veya kamu iktisadi kuruluşuna ait bağlı müesseselerin başvurularında bu maddede belirtilen şartlar aranmaz.

(3) Taşıma şekillerine özgü basitleştirmelerde, bu maddede sayılan koşullara ek olarak aranacak özel koşullar ve bu maddede belirtilen şartların aranmayacağı haller Bakanlıkça belirlenir.

(4) Kapsamlı teminat veya teminattan vazgeçme basitleştirmelerine ilişkin olarak, bu maddede sayılan koşullara ek olarak aranacak özel koşullar ile başvuruya ve iznin verilmesine ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

Basitleştirme izinleri için yetkili makamlar

MADDE 231 – (1) Basitleştirme izni vermeye Bakanlık (Gümrükler Genel Müdürlüğü) yetkilidir. Kapsamlı teminat başvuruları için başvuru sahibinin şirket merkezinin ticaret siciline kayıtlı bulunduğu yerden sorumlu gümrük ve ticaret bölge müdürlüklerine yetki verilebilir.

Basitleştirme izni başvurusu

MADDE 232 – (1) Basitleştirmelerin kullanılmasına yönelik izin başvurusu, izin makamına yazılı olarak veya elektronik veri işleme tekniği kullanılarak yapılır.

(2) Başvuru sahibi verilen bilgi ve ekli belgelerin tam ve doğru olmasından sorumludur.

(3) Basitleştirme başvurusunda;

a) Rejim hak sahibinin bağlı bulunduğu ticaret sicil müdürlüğü bilgisi ile kuruluşa ilişkin şirket esas sözleşmesinin, şirket güncel adresinin, cari ortakların ve gümrük ve dış ticaret işlemlerinde temsil yetkisini haiz çalışanların yayımlandığı Ticaret Sicil Gazetesi tarih ve sayılarını içerir liste,

b) Yönetim Kurulu üyeleri, sermayesinin yüzde onundan fazlasına sahip gerçek kişiler ile gümrük ve dış ticaret işlemlerinde temsil yetkisini haiz çalışanlarının arşiv bilgilerini de içeren son bir ay içerisinde alınmış adli sicil kayıtları, bu kişilerden yabancı uyruklu olanların adli sicil kayıtlarını ibraz edememeleri halinde, Ek-52'de yer alan taahhütname ile birlikte geçerli pasaportlarının yeminli tercümesi,

c) Vergi mükellefi olduğuna ve vergi borcu bulunmadığına ilişkin ilgili vergi dairesinden son bir ay içerisinde alınmış yazı,

ç) Firmayı temsile yetkili kişilerin imza sirküleri,

d) Bu Yönetmeliğin 230 uncu maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi kapsamındaki bilgi ve belgeler,

yer alır.

(4) Bu Yönetmeliğin 230 uncu maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen kurum ve kuruluşların başvurusunda, yetkili şahıslarca imzalanmış başvuru yazısına, varsa basitleştirmeye ilişkin ek koşullara ilişkin bilgi ve belgeler eklenir.

Basitleştirme izin başvurularının kabulü ve reddi ile iznin verilmesi

MADDE 233 – (1) İzin makamı, basitleştirmelerden yararlanma başvurusu üzerine 230 uncu

maddede belirtilen genel koşullar ve varsa her bir basitleştirmeye ilişkin özel koşulları dikkate alarak izni verir veya başvuruyu reddeder. Başvurunun reddine ilişkin karar gerekçesiyle birlikte başvuru sahibine bildirilir.

(2) İzin makamı, basitleştirmeye ilişkin bir başvuru aldığı anda, başvurunun tam olup olmadığını kontrol eder. Aranılan belgelerin bir kısmının başvuru dosyasında yer almadığının veya eksik bilgi içerdiğinin tespit edilmesi halinde başvuru sahibine bildirilen eksiklikler bunlara ilişkin bildirim yapıldığı tarihi müteakip en geç altmış gün içinde tamamlanır. Bu süre içerisinde tamamlanmayan başvuru yapılmamış sayılır.

Basitleştirme izninin yeniden değerlendirilmesi, askıya alınması ve iptali

MADDE 234 – (1) İzin sahibi, izin verildikten sonra ortaya çıkan ve iznin devam etmesini veya içeriğini etkileyebilecek her türlü unsur yetkili makamlara gecikmeksizin bildirir.

(2) Yanlış ve eksik bilgiye dayanarak verilmiş olan izin, izin sahibinin bilginin yanlış veya eksik olduğunu bildiği veya bilmesi gerektiği hallerde iptal edilir. Söz konusu iptal kararı gerekçesiyle birlikte başvuru sahibine bildirilir.

(3) Basitleştirme izni;

a) İzin uygulanmasını etkileyecek bir mevzuat değişikliğinin söz konusu olması,

b) İzin verilmesi için belirtilen bir veya birden fazla koşulun ya da izin kapsamında öngörülen bir yükümlülüğün yerine getirilmemiş veya getirilemeyecek olması,

c) İzin verilmesinden sonra ortaya çıkan bir unsurun, iznin devamını veya içeriğini etkilemesi,

ç) Bakanlıktaki mevcut bilgi ve belgelerin değerlendirilmesi sonucunda gerekli görülmesi,

d) İzin sahibi tarafından bu yönde talepte bulunmuş olması,

durumlarından birinin gerçekleşmesi halinde, durumun niteliğine göre, izin makamı tarafından yeniden değerlendirilebilir, düzeltilebilir, izin makamınca belirlenecek süre boyunca askıya alınabilir ya da iptal edilebilir. Yapılan değerlendirme ve işlem sonucu izin sahibine bildirilir.

Demiryolu ile taşımalara ilişkin basitleştirilmiş usul

MADDE 235 – (1) Eşyanın demiryolu ile basitleştirilmiş usulde taşınmasına ilişkin yapılacak izin başvurusu, 230 uncu maddenin birinci fıkrasında belirtilen koşulların sağlanması halinde 232 nci maddede belirtilen bilgi ve belgeler ibraz edilerek yapılır. Ancak 230 uncu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen kurum ve kuruluşların başvurularında, 232 nci maddede yer alan bilgi ve belgeler aranmaksızın, demiryolu işletmecisinin Uluslararası Demiryolları Birliği (UIC) işletme kodunun yer aldığı ve verilecek izin kapsamında gerçekleştirilecek transit işlemlerine ilişkin yükümlülüklerin rejim hak sahibi sıfatıyla taraflarınca üstlenildiğine dair ibare içeren, yetkili şahıslarca imzalanmış başvuru yazısına istinaden işlem yapılır.

(2) Birinci fıkrada belirtilen koşulları taşıyan demiryolu işletmecisine Bakanlıkça basitleştirme izni verilebilir. Basitleştirme izin başvurusunda aranacak ilave koşullar ve belgeler ile izin kapsamında hareket ve varış gümrük idarelerinde yapılacak işlemler, izin sahibi rejim hak sahibinin yükümlülükleri ve izne ilişkin diğer hususlar Bakanlıkça belirlenir.

Denizyolu ile taşımalara ilişkin basitleştirilmiş usul

MADDE 236 – (1) 230 uncu maddenin birinci fıkrasında belirtilen koşulları taşıdığını 232 nci maddede belirtilen bilgi ve belgeler ile tevsik eden denizyolu taşımacılığı yapan firmalara Bakanlıkça basitleştirme izni verilebilir. Basitleştirme izin başvurusunda aranacak ilave koşullar ve belgeler ile izin kapsamında hareket ve varış gümrük idarelerinde yapılacak işlemler, izin sahibi rejim hak sahibinin yükümlülükleri ve izne ilişkin diğer hususlar Bakanlıkça belirlenir.

Havayolu ile taşımalara ilişkin basitleştirilmiş usul

MADDE 237 – (1) Transit rejimi çerçevesinde eşyanın havayolu ile basitleştirilmiş usulde taşınmasına ilişkin yapılacak izin başvurusunda, başvuru sahibinin Türkiye Gümrük Bölgesinde en az iki yıldır yerleşik olması, başkası adına ve namına hareket etmemesi, düzenli olarak transit işlemleri yapması ve Yönetim Kurulu üyeleri, sermayesinin yüzde onundan fazlasına sahip gerçek kişiler ile gümrük ve dış ticaret işlemlerinde temsil yetkisini haiz çalışanları hakkında 230 uncu maddenin birinci fıkrasının (c) bendinde belirtilen mevzuat hükümleri uyarınca kesinleşmiş ceza veya mahkûmiyet kararının bulunmaması şartı aranır. Bu kapsamda yapılacak başvurularda, 230 uncu maddede belirtilen diğer koşullar aranmaz.

(2) Birinci fıkrada belirtilen koşulları taşıdığını 232 nci maddenin üçüncü fıkrasının ilgili bentlerinde sayılan belgeler ile tevsik eden havayolu firmalarına Bakanlıkça basitleştirme izni verilebilir. Basitleştirme izin başvurusunda aranacak ilave koşullar ve belgeler ile izin kapsamında hareket ve varış gümrük idarelerinde yapılacak işlemler, izin sahibi rejim hak sahibinin yükümlülükleri ve izne ilişkin diğer hususlar Bakanlıkça belirlenir.

Boru hattı ile taşımalara ilişkin basitleştirilmiş usul

MADDE 238 – (1) Boru hattıyla transit rejimi hükümleri;

a) Boru hattıyla Türkiye Gümrük Bölgesine gelen eşya için Türkiye Gümrük Bölgesine girişte,

b) Türkiye Gümrük Bölgesinde bulunan eşyanın boru hattına girişinde, uygulanır.

(2) Boru hattı ile transit rejiminde, rejim hak sahibi, boru hattı işletmesidir.

(3) Boru hattı ile transit taşımada, transit rejimi, eşyanın gönderildiği kişinin işletmesine ulaşım kayıtlarına geçmesiyle son bulur.

(4) Boru hattı taşımacılığında, taşımayı yapan işletme ve eşyanın gönderildiği işletme, bu eşyaya ilişkin muhasebe kayıtlarını eksiksiz tutmak ve gümrük idaresinin denetimine her an hazır durumda bulundurmaya zorundadır.

(5) Boru hattı ile yapılan transit işlemlerine ve basitleştirme koşullarına ilişkin özel hükümler getirmeye Bakanlık yetkilidir.

Ulusal transit rejiminde serbest dolaşımda olmayan eşyada beyana aykırılık

MADDE 239 – (1) Türkiye Gümrük Bölgesine getirilerek, ulusal transit rejimi altında taşınan serbest dolaşımda olmayan eşyanın, varış gümrük idaresince yapılan muayenesi sonucunda beyana göre eksik çıkması halinde;

a) Varış gümrük idaresince, eksik çıkan miktar üzerinden hareket gümrük idaresine uyuşmazlık bildirilir. Eksikliğin mahrecindeki eksik yüklemekten veya yanlış beyandan kaynaklandığının, uyuşmazlık bildiriminden itibaren 28 gün içerisinde rejim hak sahibince hareket gümrük idaresine ispat edilmesi gerekir. Bu süre yazılı başvuru halinde 28 gün daha uzatılabilir. Eksikliğin sebebinin, süresi içerisinde ispat edilmesi halinde işlemler tamamlanır ve hareket gümrük idaresince rejim ibra edilir. Eksikliğin sebebinin süresi içerisinde ispat edilememesi halinde, gümrük vergileri ve diğer yüklerin tahsil edilmesinin yanı sıra, Kanununun 241 inci maddesinin birinci fıkrası uygulanarak işlemler tamamlanır ve hareket gümrük idaresince rejim ibra edilir.

b) Varış gümrük idaresinde, sistemde kontrol sonucu girilmeden, yükümlüsünce eksikliğe ilişkin gümrük vergileri ve diğer yüklerin ödenmek istenmesi ve bunların varış bildirimini müteakip üç gün içinde ödemesi halinde, varış gümrük idaresi sistem üzerinden uyuşmazlığın çözümünün beklenilmediğini ve vergilerin ödendiğini içeren mesajı hareket gümrük idaresine gönderir. Bu durumda, hareket gümrük idaresince ilave bilgi ve belge aranmaksızın rejim ibra edilir. Bu süre içinde gerekli ödemenin yapılmaması halinde varış gümrük idaresi kontrol sonucunun uygun olmadığını ve uyuşmazlığın hareket gümrük idaresince çözüleceğini belirtir ve işlemler (a) bendine göre yapılır.

c) Türkiye Gümrük Bölgesinin dışına çıkarılacak eşya için vergilerin tahsilini müteakip aracın çıkışına izin verilir.

(2) Türkiye Gümrük Bölgesine getirilerek, ulusal transit rejimi altında taşınan serbest dolaşımda olmayan eşyanın, varış gümrük idaresince yapılan muayenesi sonucunda beyana göre fazla çıkması halinde;

a) Fazla çıkan eşya geçici depolama yeri veya antrepoya alınır; talep edilmesi halinde, beyana konu diğer eşyanın gümrük işlemlerine devam edilir. Beyannameye ekli fatura ve ticari belgelerde kayıtlı bilgilerden fazlalığın yanlış beyan sebebiyle ortaya çıktığı anlaşılırsa, fazla eşyaya ilişkin rejim beyanında bulunulmasına izin verilir. Aksi halde, fazlalığın mahrecindeki fazla yüklemekten veya yanlış beyandan kaynaklandığının, 28 gün içerisinde ispat edilmesi gerekir. Bu süre yazılı başvuru halinde 28 gün daha uzatılabilir. Yükümlüsünce süresi içerisinde ispat edilmesi halinde, fazla eşyaya ilişkin rejim beyanında bulunulmasına izin verilir. Süresi içerisinde ispat edilememesi halinde, fazla eşya Kanununun 177 nci maddesi kapsamında tasfiyeye tabi tutulur. Her iki durumda da, varış gümrük idaresince hareket gümrük idaresine bildirimde bulunulmasını müteakip hareket gümrük idaresince rejim ibra edilir.

b) Türkiye Gümrük Bölgesinin dışına çıkarılacak eşya için, fazla çıkan eşya ile beyan edilen eşyanın aynı olması durumunda, tespit edilen fazlalık transit refakat belgesine ve sisteme gerekli açıklamalar yapılarak kaydedilir ve transit rejimi sonlandırılarak eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesi dışına çıkarılmasına izin verilir. Ayrıca, hareket veya giriş gümrük idaresine bilgi verilir. Çıkış gümrük idaresinde, beyan edilen serbest dolaşımda bulunmayan eşyaya ilaveten farklı eşya tespit edilmesi halinde ise, durum transit refakat belgesine ve sisteme gerekli açıklamalar yapılarak kaydedilir, transit rejimi sonlandırılarak beyan edilen eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesi dışına çıkarılmasına izin verilir, ancak farklı çıkan eşyanın yurtdışına çıkışına izin verilmez. Farklı eşya bulunması durumunun mahrecindeki yüklemekten veya yanlış beyandan kaynaklandığının 28 gün içerisinde ispat edilmesi gerekir. Bu süre yazılı başvuru halinde 28 gün daha uzatılabilir. Yükümlüsünce süresi içerisinde ispat edilmesi halinde, bu eşyanın yurtdışı edilmesine ya da transit rejimine tabi tutulmasına izin verilir. Süresi içerisinde ispat edilememesi halinde, fazla eşya Kanununun 177 nci maddesi kapsamında tasfiyeye tabi tutulur. Ayrıca, hareket veya giriş gümrük idaresine bilgi verilir.

Ortak transit rejiminde serbest dolaşımda olmayan eşyada beyana aykırılık

MADDE 240 – (1) Ortak transit rejimi kapsamında, Türkiye Gümrük Bölgesine mühürlü olarak gelen ve mühürleri kontrol edilmek suretiyle varış gümrük idaresine sevk edilen veya mühürsüz gelen ve transit idaresince mühür tatbik edilmek suretiyle ya da mühürden vazgeçme uygulanarak varış gümrük idaresine sevk edilen serbest dolaşımda olmayan eşyanın, varış gümrük idaresince yapılan muayenesi sonucunda

eşyanın beyanda belirtilen cinsine uygun olmakla birlikte beyana göre eksik çıkması halinde;

a) Hareket/transit gümrük idaresinde tatbik edilen orijinal mührün sağlam olması durumunda, varış gümrük idaresince eksik çıkan miktar üzerinden transit işlemi sonlandırılır ve hareket gümrük idaresine, çözümünün beklenmediği belirtilerek uyuşmazlık bildirilir.

b) Hareket/transit gümrük idaresinde tatbik edilen orijinal mührün sağlam olmaması veya sökülmüş olması ya da eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesi içinde boşaltıldığı veya değiştirildiğine ilişkin kanaatin oluşması durumunda, tahsilat işlemi başlatılır. Tahsilat henüz gerçekleşmeden hareket gümrük idaresince araştırma başlatılması durumunda, tahsilat talebinde bulunulur. Hareket gümrük idaresince, araştırma başlatılmadan ya da araştırma başlatılıp varış gümrük idaresince araştırmaya cevap verme süresi dolmadan önce vergi ve diğer yüklerin tahsil edilmesi durumunda, vergilerin ödendiğini içeren mesaj hareket gümrük idaresine gönderilir.

(2) Ortak transit rejimi kapsamında, Türkiye Gümrük Bölgesine mühürlü olarak gelen ve mühürleri kontrol edilmek suretiyle varış gümrük idaresine sevk edilen veya mühürsüz gelen ve transit idaresince mühür tatbik edilmek suretiyle ya da mühürden vazgeçme uygulanarak varış gümrük idaresine sevk edilen serbest dolaşımda olmayan eşyanın, varış gümrük idaresince yapılan muayenesi sonucunda eşyanın beyanda belirtilen cinsine uygun olmakla birlikte beyana göre fazla çıkması halinde, 239 uncu maddenin ikinci fıkrası uyarınca işlem yapılır.

(3) Ortak transit rejimi kapsamında, transit idaresinde tespit edilen bu madde kapsamı eksiklik için işlemler varış gümrük idaresi olarak gerçekleştirilir, hareket gümrük idaresine uyuşmazlık bildirilir ve mevcut olan eşya ulusal transit rejimi kapsamında yapılacak beyana istinaden varış gümrük idaresine sevk edilir. Fazlalık tespit edilmesi durumunda, ilgisince talep edilmesi halinde, fazla çıkan eşya ulusal transit rejimi kapsamında yapılacak beyana istinaden varış gümrük idaresine sevk edilir.

Ulusal ve ortak transit rejimlerinde serbest dolaşımda olmayan eşyada beyana aykırılıklar için ortak hükümler

MADDE 241 – (1) 239 ve 240 ıncı maddelere konu eksiklik veya fazlalığın eşyanın tabiatı icabı, Ek-11’de yer alan oranlarda olduğunun anlaşılması halinde, eksiklik veya fazlalık takibatı yapılmayarak işlemler varış gümrük idaresince tespit edilen miktar üzerinden sonuçlandırılır. Eksiklik veya fazlalık takibatı gerektiren durumlar için takibat ve varsa cezaî işlem, eksiklik veya fazlalığın tamamı için değil, Ek-11’de belirtilen oranları aşan kısmı için uygulanır.

(2) Varış gümrük idaresinde yapılan kontrol neticesinde tespit edilen 239 ve 240 ıncı maddelere konu aykırılığın, Kanunun ve/veya 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununu da ihlal ettiği sonucuna varılması durumunda ilgili hükümler uyarınca gerekli işlemler yapılır.

(3) Varış gümrük idaresinde yapılan kontrol neticesinde, taşıta tatbik edilen mühürlerin sağlam olduğu, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun ihlal edildiğine yönelik bir tespit bulunmadığı ve 239 ve 240 ıncı maddeler çerçevesinde bir eksiklik ya da fazlalık bulunmadığı; ancak, eşyanın tarife alt pozisyonunun beyan edilenden farklı olduğunun tespit edildiği hallerde Kanunun 241 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca işlem yapılır.

Serbest dolaşımda bulunan eşyada beyana aykırılık

MADDE 242 – (1) Varış gümrük idaresince yapılan muayene neticesinde, miktar ve cins bakımından transit beyannamesine göre aykırı çıkan ihraç eşyası için sonradan ihraç edilsin veya edilmesin Kanunun 241 inci maddesi uygulanır. Söz konusu aykırılığın Kanunun diğer hükümlerini ve/veya 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununu da ihlal ettiği sonucuna varılması durumunda ilgili hükümler uyarınca gerekli işlemler yapılır.

Belirgin bir şekilde farklı cinstе eşya

MADDE 243 – (1) Türkiye Gümrük Bölgesine getirilerek transit rejimine konu edilen serbest dolaşımda olmayan eşyanın giriş gümrük idaresinde yapılan kontrolü neticesinde, beyan edilenden açıkça farklı olduğu tahlil, teknik inceleme ve araştırmaya gerek olmaksızın kolayca anlaşılabilen ve gümrük vergileri ve/veya ticaret politikası önlemleri açısından farklılık oluşturan eşya, belirgin bir şekilde farklı cinstе eşya olarak kabul edilir. Kanunun 235 inci maddesinin beşinci fıkrası uyarınca idari para cezasının uygulanmasını müteakip eşyanın sevkine izin verilir.

Yükümlü ve kefile yönelik tahsilat işlemleri

MADDE 244 – (1) İlgili gümrük idaresince transit işleminin usulüne uygun olarak gerçekleştirilmediğinin tespit edilmesi durumunda tahsilat işlemi başlatılır.

(2) İlgili gümrük idaresince yükümlüsüne tebliğ edilen gümrük vergileri ve diğer yükler, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.

(3) Süresi içinde ödenmeyen kesinleşmiş gümrük vergileri ve diğer yükler için, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun ilgili hükümleri çerçevesinde, ilgili gümrük idaresince kefil nezdinde tahsilat işlemi başlatılır. Ortak transit rejimi kapsamı işlemlerde kefilen tahsilatın yapılabilmesi için, gerekli bildirimlerin öngörülen sürelerde kefile yapılmış olması gerekir.

(4) Kefil tarafından süresi içinde ödenmeyen gümrük vergileri ve diğer yükler için kefil

nezdinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takibata geçilir.

(5) Teminatın yeterli olmaması halinde kalan tutar, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre yükümlüsünden tahsil edilir."

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 493 üncü maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(1) Toplu teminat sisteminde, bir kişinin bir gümrük idaresine her türlü gümrük işlemlerine ilişkin vermiş olduğu teminat, o kişinin o gümrük idaresindeki transit rejimi hariç bütün gümrük işlemleri için kullanılır."

"(4) Götürü teminat sisteminde ise, gümrük yükümlülüğü gerektiren veya gerektirebilecek birden fazla işlem için Bakanlıkça belirlenecek şartları taşıyanların talebi üzerine, gümrükçe onaylanmış işlem veya kullanımlardan her biri için ayrı ayrı teminat verilmesi yerine, transit rejimi hariç tüm işlemleri kapsayacak bir teminat verilebilir."

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 512 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "kurulu" ibaresinden sonra gelmek üzere "başkanı ve" ibaresi, "şirketi" ibaresinden sonra gelmek üzere "gümrük ve dış ticaret işlemlerinde" ibaresi eklenmiş; ikinci fıkrasında yer alan "kurucular ile şirket müdürünün ve imza sirkülerindeki (A) grubu imzaya yetkililerin" ibaresi "ortaklar ile şirket müdürünün" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 513 üncü maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde, ikinci fıkrasında yer alan "başmüdürlüğe" ibaresi "bölge müdürlüğüne", dördüncü fıkrasında yer alan "Başmüdürlük" ibaresi "Bölge müdürlüğü", beşinci fıkrasında yer alan "çalıştırma" ibaresi "çalışma" olarak değiştirilmiştir.

"(1) Geçici depolama yeri açıp işletmek isteyen kişiler izin almak için aşağıda sayılan belgelerle birlikte ilgili gümrük müdürlüğüne bir dilekçe ile başvurmaları gerekir.

a) 512 nci maddede sayılan suçlardan mahkûm olunmadığına dair adli sicil belgesi,

b) Geçici depolama yeri olarak açılıp işletilecek yerin mülkiyetinin veya üzerindeki sınırlı aynı hakkın başvuru sahibine ait olduğunu belgeleyen onaylı tapu sicil örneği veya kira sözleşmelerinin aslı veya örnekleri,

c) İlgili Ticaret Sicili Gazetesinin (tadiller dâhil) aslı veya gümrük müdürlüğüne onaylanmış örneği,

ç) Noterden tasdikli imza sirküleri,

d) Geçici depolama yeri alanının tümünü gösteren, resmi kurum ve kuruluşlar, belediyeler veya ilgili odalara kayıtlı mühendis ve mimarlarca onaylanmış plan veya kroki,

e) Geçici depolama yeri olarak açılmak istenilen yer; belediye sınırları içerisinde ise ilgili belediye başkanlığından alınacak İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatı, diğer yerlerde ise ilgili yerden (valilikler ya da konusu ile ilgili yetkili Kurum veya Kuruluş) alınacak İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatı veya buna karşılık gelen belge,

f) Geçici depolama yerini ve eklentilerini içten, dıştan ve her bir cepheden ayrıntılı bir şekilde gösteren ilgili gümrük müdürlüğüne onaylı fotoğraflar,

g) Vergi mükellefiyet belgesi,

ğ) Geçici depolama yerinde yangın ve patlamalar için gerekli önlemlerin alındığını gösteren itfaiye raporu,

h) Ek-79'da yer alan taahhütname.

İmza sirküleri hariç yukarıda sayılan belgelerin asıllarının gümrük idaresine gösterilmesi halinde gümrükçe onaylanmış bir örneklerinin dosyasında bulundurulması yeterlidir. Gümrük idarelerince bu belgeler yanında gerekli görülen hallerde ilave bilgi ve belge istenilebilir.

"(3) İkinci fıkranın (b) bendinde belirtilen yerler dışında geçici depolama yeri açma talepleri ile ilgili olarak, açılması düşünülen geçici depolama yerinde gümrük gözetimi ve denetimini olumsuz etkileyecek bir durumun olup olmadığı, geçici depolama yeri açılmasına ekonomik yönden ihtiyaç bulunup bulunmadığı ve yatırım yapılacak yere eşya sevkiyatının gümrük denetimi altında güvenli bir şekilde yapılıp yapılamayacağı hususlarına ilişkin Bölge Müdürlüğüne yapılacak değerlendirme dikkate alınarak Bakanlıkça ön izin verilebilir. Ekonomik yönden ihtiyaç bulunup bulunmadığına dair değerlendirme; geçici depolama yeri açılacak yerdeki diğer geçici depolama yerlerinin fiziki kapasiteleri, dönemsel doluluk oranları, başvurunun yapıldığı gümrük müdürlüğünün işlem hacmi, gümrük müdürlüğünün idari kapasitesi ve geçici depolama yeri açılmasının öngörüldüğü yerdeki ticari ve sınai yatırımları da dikkate alacak şekilde yapılır. Ön izin başvuruları, dilekçe, Ticaret Sicil Gazetesi ve imza sirküleri ile birlikte ilgili gümrük müdürlüğüne yapılır."

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 514 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Geçici depolama yeri bulunmayan yerler"

MADDE 514 – (1) Gümrük Yönetmeliğinin 97 nci maddesi kapsamında geçici depolama yeri bulunmayan yerlerdeki eşyanın konulduğu yerin geçici depolama yeri olarak kabul edilmesine ilişkin başvuru ve buna ilişkin işlemler, gümrük müdürlüğünün görüşü üzerine bağlı bulunan bölge müdürlüğüne sonuçlandırılır ve Bakanlığa bilgi verilir. Geçici depolama yeri olarak kabul edilen söz konusu yerlere konulan

eşyaya ilişkin gümrük işlemlerinin tamamlanmasını müteakip bu yerin geçici depolama yeri statüsü sona erer.”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 515 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Geçici depolama yeri işleticilerinin gümrüğe karşı sorumlulukları

MADDE 515 – (1) Eşyanın geçici depolama yerine giriş ve çıkışına ilişkin kayıtlar, geçici depolama yeri işleticilerince bilgisayar ortamında tutulur.

(2) Geçici depolama yerlerinde bulunan eşyanın geçerli veya zorlayıcı nedenler dışında ziyanından, hasara uğramasından veya değiştirilmesinden doğan mali sorumluluk işleticilere aittir. Bu sorumluluk söz konusu eşyaya ait gümrük vergileri ile Kanunun 236 ncı maddesindeki cezaların gümrük idaresine ödenmesini de kapsar. Sorumlular hakkında duruma göre ayrıca 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümleri uyarınca işlem yapılır.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin 517 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “geçici depolama yeri geçici olarak derhal kapatılır” ibaresi “tedbir olarak geçici depolama yerine eşya girişine izin verilmez” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 12 – Aynı Yönetmeliğin 518 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 518 – (1) Antrepo açma ve işletme izni almak üzere başvuracak gerçek ve tüzel kişiler, yatırım yapmadan önce, antreponun bağlı bulunacağı gümrük müdürlüğüne dilekçe ile başvurur. Akaryakıt antrepoları hariç olmak üzere, özel antrepolara için yatırım izni aranmaz.

(2) Yatırım izni yalnızca kamu kuruluşları ve belediyeler ile 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş, asgari iki yıldır faaliyette bulunan ve ödenmiş sermayesi;

a) Gelişmiş yöre kapsamındaki iller için 2.500.000 TL,

b) Normal yöre kapsamındaki iller için 1.000.000 TL,

c) Kalkınmada öncelikli yöre kapsamındaki iller için 500.000 TL,

olan anonim ve limited şirketlere verilebilir. Asgari iki yıldır faaliyette bulunma ve ödenmiş sermaye miktarının tespitinde, anonim ve limited şirketlerde unvan değişikliği veya şirket birleşmeleri göz önünde bulundurulur.

(3) Antrepo açma izni almak üzere başvuracak gerçek kişilerin ve tüzel kişilerin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri, şirketi gümrük ve dış ticaret işlemlerinde temsile yetkili kişiler ile şirket sermayesinin % 10 veya daha fazlasına sahip gerçek kişilerin, affa uğramış olsalar dahi hırsızlık, güveni kötüye kullanma, dolandırıcılık, hileli iflas, kamu güvenine karşı işlenen suçlar, suç işlemek amacıyla örgüt kurma, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, zimmet, irtikap, zimmet veya irtikâp suçunun işlenmesine kasten göz yumma, rüşvet, iftira, suç uydurma, yalan tanıklık, yalan yere yemin, suç delillerini yok etme, gizleme veya değiştirme, muhafaza görevini kötüye kullanma suçları ile 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu, mülga 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu, mülga 1918 sayılı Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanun, 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanun, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 359 uncu maddesinde (1/1/1999 tarihinden önceki dönem için aynı Kanunun 344 üncü maddesinin 1-6 numaralı bentlerinde) belirtilen vergi kaçakçılığına ilişkin fiillerden mahkum olmamış/ceza almamış olmaları şarttır. Limited şirketlerde ortaklar ile şirket müdürünün söz konusu suçları işlememiş olmaları şarttır. Anonim şirketlerde, şirketin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri ile sermayesinin % 10 veya daha fazlasına sahip ortakları; limited şirketlerde şirket ortakları arasında yurt dışında ikamet eden yabancı şahısların ise söz konusu suçları işlememiş olduklarına dair yazılı beyanlarına itibar edilir.

(4) Antrepo açma ve işletme yatırım izni, izin ve devir başvuruları, üçüncü fıkrada sayılan fiillere ilişkin gümrük idaresince sürdürülen suistimal, yolsuzluk veya kaçakçılık kapsamında bir inceleme veya araştırmaya rastlanılması halinde inceleme veya araştırma sonuçlanıncaya kadar reddedilir.

(5) Gümrük müdürlüğü başvuruya ilişkin görüşünü başvuru dilekçesi, ilgili Ticaret Sicili Gazetesi, imza sirküleri ve üçüncü fıkrada sayılan kişilere ait adli sicil belgeleri ile birlikte gümrük ve ticaret bölge müdürlüğüne iletir. Bölge müdürlüğü, gümrük gözetimi ve denetimini olumsuz etkileyecek bir durumun olup olmadığı, antrepo açılmasına ekonomik yönden ihtiyaç bulunup bulunmadığı ve yatırım yapılacak yere eşya sevkiyatının gümrük denetimi altında güvenli bir şekilde yapılıp yapılamayacağı hususlarına ilişkin görüşleri ile birlikte talebi Bakanlığa intikal ettirir. Ekonomik yönden ihtiyaç bulunup bulunmadığına dair değerlendirme; antrepo açılacak yerdeki diğer antrepo ve geçici depolama yerlerinin fiziki kapasiteleri, dönemsel doluluk oranları, başvurunun yapıldığı gümrük müdürlüğünün işlem hacmi, gümrük müdürlüğünün idari kapasitesi ve antrepo açılmasının öngörüldüğü yerdeki ticari ve sınai yatırımları da dikkate alacak şekilde yapılır. Yatırım izni talepleri Bakanlıkça sonuçlandırılır.

(6) Yatırım izni verilen başvuru sahiplerine yapılacak bildirim tarihinden itibaren altı ay içerisinde antrepo olarak açılmak istenen tesisin/yerin hazır hale getirilerek ilgili gümrük müdürlüğüne başvurulması gerekir. Bu süre içerisinde açılıp işletilmek istenen tesisin/yerin hazırlanamaması veya gerekli belgelerin sunulmaması halinde söz konusu süre içerisinde ilgili

gümrük müdürlüğü ve bölge müdürlüğü aracılığıyla Bakanlıktan ek süre talebinde bulunulması gerekir. İlgililerce süresi içerisinde başvuru yapılmaması veya ek süre talebinde bulunulmaması halinde verilen yatırım izni iptal edilmiş sayılır.

(7) Özellikle eşyanın depolanacağı antrepolar ile lojistik faaliyetlerin yürütüldüğü deniz limanı, havalimanı, gümrüklü sahalar ve lojistik merkezler içerisinde açılacak antrepolarında beşinci fıkrada yer alan ekonomik yönden ihtiyaç bulunup bulunmadığına dair değerlendirme ölçütlerine bağlı kalınmaksızın idarenin genel değerlendirmesi ile yatırım izni talepleri sonuçlandırılabilir."

MADDE 13 – Aynı Yönetmeliğin 519 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(1) Genel antrepo açma ve işletme izinleri, açma ve işletme izin belgesinin düzenlendiği tarihten itibaren beş yıl geçerli olacak şekilde verilir. Süre sonunda faaliyetine devam etmek isteyen antrepo işletmecileri açma ve işletme iznine ilişkin yürürlükte olan mevzuata uygun şartların sağlandığını gösteren belgeleri bağlı oldukları gümrük müdürlüğüne ibraz ederek açma ve işletme izninin geçerlilik süresinin uzatılmasını talep ederler. Söz konusu talep, iznin sona erdiği tarihten en erken dört ay, en geç bir ay önce yapılır. Bir aydan sonra yapılan başvurularda gecikme süresi kadar antrepoya eşya girişi durdurulur. Talep gümrük ve bölge müdürlüğünün görüşü ile birlikte Bakanlığa aktarılarak nihai değerlendirme Bakanlıkça yapılır. Talebin uygun bulunması halinde izin belgesinin geçerlilik süresi beş yıl uzatılır. Süre sonunda yürürlükte olan mevzuata uygun şartları yerine getirmeyen genel antrepoların açma ve işletme izinleri iptal edilir."

MADDE 14 – Aynı Yönetmeliğin 520 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 520 – (1) Antrepo açma ve işletme izni almak isteyen kişilerin Ek-80'in "I. BAŞVURU İÇİN ARANACAK BİLGİ VE BELGELER" bölümünde belirtilen belgeler ve Ek-81'de yer alan taahhütname ile antreponun bağlı bulunacağı gümrük müdürlüğüne başvuruda bulunmaları gerekir."

MADDE 15 – Aynı Yönetmeliğin 521 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "534 üncü maddede" ibaresi "Ek-80'in II. ANTREPOLARDA ARANACAK ŞART VE NİTELİKLER bölümünde" olarak, ikinci ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; dördüncü fıkrasında yer alan "Antrepo" ibaresinden sonra gelmek üzere "açma ve işletme" ibaresi eklenmiştir.

"(2) Başvurunun incelenmesi esnasında ilgili gümrük müdürlüğü tarafından antrepo olarak açılmak ve işletilmek üzere hazırlanan yer için görgü raporu düzenlenir. Görgü raporu; söz konusu yerin ek-80'in II. ANTREPOLARDA ARANACAK ŞART VE NİTELİKLER bölümünde belirtilen şart ve nitelikleri taşıyıp taşımadığının ve eşyanın güvenli bir şekilde muhafazasını sağlayacak durumda olup olmadığının yetkilendirilmiş gümrük müşaviri tarafından yapılan tespitine ilişkin tüm bilgileri, antreponun özelliğine göre bulunması öngörülen koşulları, antrepo alanının tam adresini ve özellik arz eden eşyanın depolandığı antrepolarında Ek-80'in II. Bölümü'nün B kısmında belirtilen şart ve nitelikleri taşıyıp taşımadığı hususlarını kapsar."

"(3) Antrepo açılış taleplerine ilişkin başvurular, yerinde incelemeler de yaptırılmak suretiyle ilgili antreponun fiziki yapısının bu Yönetmelikte belirtilen vasıf ve şartları haiz olup olmadığı hususu ile birlikte 518 inci maddenin beşinci fıkrasında belirtilen hususlar ve dış ticaret politikaları göz önünde bulundurularak gümrük müdürlüğünce incelenir ve görüş de belirtilmek suretiyle talep bölge müdürlüğüne intikal ettirilir. Antrepo açılış talepleri, bölge müdürlüğünün görüşü ile birlikte Bakanlığa aktarılır ve Bakanlıkça sonuçlandırılır."

MADDE 16 – Aynı Yönetmeliğin 523 üncü maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde, sekizinci fıkrasındaki "idaresine" ibaresi "müdürlüğüne", onuncu fıkrasındaki "idaresince" ibaresi "müdürlüğünce" olarak değiştirilmiş; yedinci fıkrasında yer alan "getirmediyi" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve devralan kişiye ilişkin koşulların sağlanıp sağlanmadığı" ibaresi, onuncu fıkrasında yer alan "üzere" ibaresinden sonra gelmek üzere "en geç altı ay içerisinde" ibaresi ile aynı maddeye aşağıdaki on birinci fıkraya eklenmiştir.

"(6) Antrepoyu devralmak isteyen gerçek veya tüzel kişi tarafından; 518 inci maddenin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralarında, 519 uncu maddede ve Ek-80'in I. BAŞVURU İÇİN ARANACAK BİLGİ VE BELGELER bölümünde bahsi geçen tüm şartların sağlandığını ispat eden belgelerin ve antreponun devrine ilişkin düzenlenen sözleşmenin ilgili gümrük idaresine ibraz edilmesi gerekir."

"(11) Devrin şirket birleşmesi, bölünmesi veya tür değiştirmesi nedeniyle gerçekleşmesi halinde 518 inci maddenin dördüncü ve beşinci fıkrası hükmü uygulanmaz ve antrepoyu devretmek isteyen eski işletcinin antreponun fiziki alanına ilişkin sağladığı mevcut koşulların antrepo izninin geçerlilik süresinin bitimine kadar korunması yeterlidir. Sadece antrepo işletme izninin devredilmesi durumlarında devralmak isteyen işletcinin antreponun fiziki alanına ilişkin mer'î mevzuatla getirilen şartları yerine getirmesi gerekir."

MADDE 17 – Aynı Yönetmeliğin 524 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 524 – (1) Antrepolarında yapılmak istenilen ve antrepo planında değişiklik yapılmasını gerektiren tadilat, genişletme ve daraltma talepleri antreponun mevcut işletmecisinin taahhütlerini tamamen yerine getirip getirmediyinin incelenmesi neticesine göre gümrük müdürlüğünün görüşü ile birlikte bölge müdürlüğüne aktarılır ve bölge müdürlüğünce sonuçlandırılarak Bakanlığa bilgi verilir. Genişletme ve daraltma taleplerinde antrepo işletme

iznine hak kazanılmasından sonra talep edilen değişikliğe ilişkin gerçekleştirilen mevzuat değişiklikleri dikkate alınır. Söz konusu talepler dışında kalan ve antrepo planında değişiklik yapılmasını gerektirmeyen değişiklik talepleri ise gümrük müdürlüğünce sonuçlandırılır ve bölge müdürlüğünce Bakanlığa bilgi verilir.

(2) Antreponun aynı gümrük idaresi denetiminde bulunan başka bir adrese taşınması talepleri ile akaryakıt antrepolarına ilişkin tank ilavesi talepleri gümrük müdürlüğünce görüş belirtmek suretiyle bölge müdürlüğüne intikal ettirilir. Talep bölge müdürlüğünün görüşü ile birlikte Bakanlığa aktarılır ve Bakanlıkça sonuçlandırılır.

(3) Bu madde kapsamında yapılacak değişiklik; akaryakıt antrepolarında tank ilavesi ise Ek-80'in I. BAŞVURU İÇİN ARANACAK BİLGİ VE BELGELER bölümünün 1-a, 1-b, 1-g, 1-h maddelerinde belirtilen belgeler, bunun dışında kalan değişiklikler için ise, değişikliğin özelliğine göre gerekli görülen belgeler ibraz edilir ve her türlü değişiklik başvurusunda yapılacak değişikliğe ilişkin bütün ayrıntılar başvuru dilekçesinde belirtilir.

(4) Birinci ve ikinci fıkrada yer alan işlemlere ilişkin yetkilendirilmiş gümrük müşavirince tespit raporu düzenlenir. İzin Bakanlıkça verildiği durumlarda tespit raporları Bakanlığa da (Tasfiye Hizmetleri Genel Müdürlüğü) gönderilir. Birinci ve ikinci fıkra kapsamı dışında kalan ve antrepo planında değişiklik yapılmasını gerektirmeyen değişiklik talepleri için yetkilendirilmiş gümrük müşavirince tespit raporu düzenlenmez."

MADDE 18 – Aynı Yönetmeliğin 525 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "işleticilerinin" ibaresinden sonra gelmek üzere "518 inci maddenin ikinci ve üçüncü fıkraları ile" ibaresi eklenmiş, dördüncü fıkrasında yer alan "Gümrükler Genel Müdürlüğü kontrolörleri ve stajyerleri" ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki onuncu fıkra eklenmiştir.

"(10) Bu maddenin uygulanmasında, Ek-80'in II. ANTREPOLARDA ARANACAK ŞART VE NİTELİKLER bölümünün "C. ANTREPO ŞARTLARINA İLİŞKİN KUSURLAR" kısmında yer alan hafif, orta ve ağır kusurlar dikkate alınır. Yapılan inceleme, denetim veya işlemlerde antrepoda Ek-80'de sayılan kusurların tespiti halinde antrepo işleticilerine ilk tebligat tarihinden başlamak üzere "Hafif Kusur"da üç ay, "Orta Kusur"da bir ay süre verilerek yükümlülüklerin yerine getirilmesi bildirilir ve bu sürede antrepoya eşya girişine izin verilir. "Hafif Kusur" veya "Orta Kusur"un verilen süre içerisinde giderilememesi ile "Ağır Kusur" durumlarında antrepoya eşya girişine izin verilmez ve ikinci fıkra uyarınca işlem yapılır. Bu fıkra kapsamında verilen süreler en fazla bir kez ve verilen süre kadar uzatılır."

MADDE 19 – Aynı Yönetmeliğin 534 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, ikinci ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmış, üçüncü fıkrasında yer alan "iskele veya şamandıradan" ibaresi "iskele, platform veya şamandıradan" olarak değiştirilmiş ve beşinci fıkrasında yer alan "Ek-81/A ve ek-81/B'de" ibaresi "Ek-80'de" olarak değiştirilmiştir.

"(1) Genel ve özel antrepo olarak kullanılacak kapalı ve/veya açık alanlarda Ek-80'in "II. ANTREPOLARDA ARANACAK ŞART VE NİTELİKLER" bölümünde belirtilen koşullar aranır."

MADDE 20 – Aynı Yönetmeliğin 535 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 21 – Aynı Yönetmeliğin 536 ncı maddesinin yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(7) Bu defterde; Ek-83'teki tablo muhteviyatı asgari bilgiler yer alır."

MADDE 22 – Aynı Yönetmeliğin 541 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(1) Akaryakıt antrepoları, benzin türleri, ham petrol, nafta (hammadde ve solvent nafta hariç), gaz yağı, jet yakıtı, motorin türleri, fuel-oil türleri, bio dizel ile sıvılaştırılmış petrol gazının (LPG) dökme veya kaplı olarak konulmasına özgü genel veya özel antrepolardır. Akaryakıt konulan antrepoların mal tahmil ve tahliyesinde kullanılan boru hatları da antreponun mütemmim cüzü sayılır. Antrepo izninde antrepo tipi de gösterilir."

MADDE 23 – Aynı Yönetmeliğin 542 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde, altıncı fıkrasının (e) bendinde yer alan "17/6/2004 tarihli ve 25495 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Petrol Piyasası Lisans Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinde akaryakıt olarak sayılan ürünlerin" ibaresi "Benzin türleri, nafta (hammadde ve solvent nafta hariç), gaz yağı, jet yakıtı, motorin türleri, fuel-oil türleri, bio dizel ile sıvılaştırılmış petrol gazının (LPG)" olarak değiştirilmiş; sekizinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

"(1) Dökme gelen sıvılar tanklara konulur. Tanklara konulan sıvıların ölçümlerinin uygun yöntem ve cihazlarla yapılması esastır. Ancak, denizyoluyla gelen veya giden benzin türleri, nafta (hammadde ve solvent nafta hariç), gaz yağı, jet yakıtı, motorin türleri, fuel-oil türleri, bio dizel ile sıvılaştırılmış petrol gazının (LPG) akaryakıt antreposuna girişinde ve antrepodan çıkışında Ek-80'in II. Bölümü'nün B kısmının 16 ncı maddesinde belirtilen sayaçlar ile ölçüm yapılır. Sayaçla ölçüm yapılmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir. Yurtdışına transit edilecek olması durumu hariç olmak üzere, Bakanlıkça belirlenecek hallerde bu eşya, sayaç sistemi ile ölçümünün yapılması koşuluyla antrepoya alınmaksızın doğrudan başka bir gümrük rejimine tabi tutulabilir."

MADDE 24 – Aynı Yönetmeliğin 553 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ayrı dosya açılması, açma ve işletme izin belgesi düzenlenmesi ve harçların tahsili"

MADDE 553 – (1) Gümrük idarelerinin gözetim ve denetimi altında bulunan her antrepo ve geçici

depolama yeri için bu idarelerde ayrı bir dosya açılır. Bu dosyalarda izinler, yazışmalar ve benzeri belgeler muhafaza edilir. Antrepolar ve geçici depolama yerleri kapatılsa dahi, bu belgeler kapanış tarihinden itibaren beş yıl süre ile saklanır.

(2) 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (8) sayılı tarifede yazılı olan ve harca tabi bulunan antrepo ve geçici depolama yerleri açma izni belgelerine ilişkin harcın peşin olarak ödenmesi, harcın ödenmesini müteakip söz konusu belgenin düzenlenmesi gerekmektedir. Harç ödenmeden açma ve işletme izin belgesi verilmesi halinde, bu belgelere ilişkin harçlardan belgeleri veren memurlar mükellef ile müteselsilen sorumludurlar. Her yıl tahsil edilecek bu harçlar, antrepo veya geçici depolama yerlerinin bağlı bulunduğu vergi dairesince tahsil edilir.

(3) Açma ve işletme izin belgeleri ile açma izin belgelerinin verilmesi ve bu belgelere ait harçların tahsiline ilişkin olarak aşağıda belirtildiği şekilde işlem yapılır.

a) Antrepo ve geçici depolama yerlerine ilişkin izin yazısının gümrük idaresine intikal etmesini müteakip, harcın ödenmesi için, vergi dairesine bir yazı yazılır; aynı zamanda bu yazının bir örneği firma yetkilisine elden verilir.

b) Açma ve işletme harcının veya açma harcının tahsil edildiğine dair vergi dairesi makbuzunun veya yazısının ilgili tarafından yedi gün içinde gümrük müdürlüğüne ibrazı halinde, Açma ve İşletme İzin Belgesi veya Açma İzin Belgesi gümrük idaresince düzenlenerek ilgisine verilir. Söz konusu belgeler bizzat gümrük müdürü veya vekili tarafından imzalanır.

c) Açma ve işletme harcı toplamı veya açma harcının tahsil edildiğine dair Vergi Dairesi makbuzu veya yazısının, Vergi Dairesine muhatap yazının ilgiliye verildiği tarihten itibaren yedi gün içinde gümrük müdürlüğüne ibraz edilmemesi halinde, bu sürenin bitiminden itibaren on beş gün içinde bir müzekkere ile durumun aynı vergi dairesine bildirilmesi, ayrıca bu süre içinde ilgiliye gönderilecek yazıda söz konusu harcın yatırılması gerektiği, aksi takdirde verilen iznin iptal edileceği hususu bildirilir.

ç) Açma ve İşletme İzin Belgesinin ilgili bulunduğu antreponun veya geçici depolama yerinin görülebilir bir yerine asılacağı ilgisine tebliğ edilir. Denetimler sırasında bu belgelerin yerinde bulunup bulunmadığına dikkat edilir.

d) Açma ve işletme harçları yatırılmadan izin belgesi düzenlenmez ve söz konusu yere eşya girişine izin verilmez.

e) Bu yerler kapatıldığında söz konusu belgeler geri alınarak dosyasında muhafaza edilir.

(4) Açma ve işletme izin belgelerinin verildiği tarihi takip eden yıllarda da bu harçların tahsilini sağlamak amacıyla işleticilerin mükellefiyet kayıtlarının bulunduğu vergi dairesine bildirilir. Gümrük müdürlüklerince düzenlenen antrepo ve geçici depolama yerleri açma ve işletme izin belgelerinde, harca konu değişikliklerin, değişiklik tarihinden itibaren on beş gün içerisinde ilgili Vergi Dairesi Başkanlığına veya Defterdarlığa bildirilmesi gerekir.

(5) Antrepoları veya geçici depolama yerlerine ilişkin yıllık harcın Ocak ayı sonuna kadar yatırıldığına ilişkin makbuzun gümrük idaresine ibraz edilmemesi halinde, bu antrepoları ve geçici depolama yerlerine eşya girişine izin verilmez.

(6) Antrepo ve geçici depolama yerlerinin gerek ilgilinin isteği, gerekse idarece re'sen kapatılması üzerine kapatma işleminin gerçekleşmesini müteakip ilgili vergi dairesine durum bir yazı ile bildirilir."

MADDE 25 – Aynı Yönetmeliğin 48 ilâ 51 numaralı ekleri ekteki şekilde değiştirilmiş, 33 ilâ 47.05 numaralı ekleri ile 82 numaralı ekinin 14, 16 ve 36 ncı satırları yürürlükten kaldırılmış, aynı Yönetmeliğin eki Ek-52 ekteki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

MADDE 26 – Aynı Yönetmeliğin Ek-80 ve Ek-81'i ekteki şekilde değiştirilmiş, Ek-81/A ve Ek-81/B'si yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 27 – Aynı Yönetmeliğin Ek-82'sindeki tabloya aşağıdaki satır eklenmiştir.

"

51	Havalimanlarında hizmet veren geçici depolama yeri ve antrepo işleticilerinin serbest zaman uygulaması kapsamında Bakanlıkça yapılan düzenlemelere uymaması.
----	--

"

MADDE 28 – Aynı Yönetmeliğe ekteki Ek-83 eklenmiştir.

MADDE 29 – Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

"Mevcut antrepoların durumu

GEÇİCİ MADDE 11 – (1) 519 uncu maddenin birinci fıkrasının uygulanmasında antrepo açma ve işletme izni bulunan antrepolar için bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren, Ek-80'de belirtilen kusur durumuna göre belirlenen eksikliklerin giderilmesi için hafif kusurda bir yıl, orta kusurda iki yıl ve ağır kusurda üç yıl süre tanınır ve eksiklik bulunan hususların süre sonuna kadar Yönetmelik hükümlerine uyumlu hale getirilmesi gerekir.

(2) Ek-80'in II. bölümünün "A-GENEL ÖZELLİKLER" kısmının (m) ve (n) bentleri ile aynı bölümün "B-ÖZELLİK ARZ EDEN EŞYANIN DEPOLANDIĞI ANTREPOLARIN ÖZELLİKLERİ" kısmının

13 üncü maddesi, "C-ANTREPO ŞARTLARINA İLİŞKİN KUSURLAR" bölümünde ağır kusur olarak sayılmakla birlikte;

a) Antrepo açma ve işletme izni bulunan antrepolar için (m) ve (n) bentleri hafif kusur olarak değerlendirilir ve bunlar hakkında hafif kusura ilişkin hükümler uygulanır.

b) Antrepo açma ve işletme izni bulunan akaryakıt antrepoları için 13 üncü maddede belirtilen iskele veya platforma bağlı olma şartı, açma ve işletme izni süresinin uzatılmasında aranmaz ve bu şartın sağlanmaması kusur olarak değerlendirilmez."

"Demiryolu ile yapılan taşımalarda teminat uygulaması

GEÇİCİ MADDE 12 – (1) Demiryolu ile yapılan taşımalarda, 1/11/2017 tarihine kadar tüm taşıma işlemlerinde; bu tarihten sonra ise sadece 235 inci madde çerçevesinde basitleştirilmiş usulde yapılan taşıma işlemlerinde teminat aranmaz."

MADDE 30 – Bu Yönetmeliğin;

a) 1 inci maddesi 15/8/2017 tarihinde,

b) 6 ncı maddesi 1/11/2017 tarihinde,

c) 21 inci ve 28 inci maddeleri 1/1/2018 tarihinde,

ç) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 31 – Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.